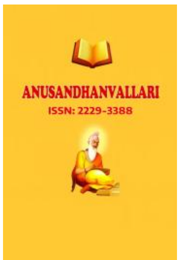

Anusandhanvallari
Vol 2026, No.1
May 2026
ISSN 2229-3388

In K. Va. Jagannathan's Explanations of Devotional Literature - Expression of Emotional States

கி. வா. ஜகந்நாதனின் பக்தி இலக்கிய விளக்கங்களில் -உணர்வுநிலை வெளிப்பாடு

[1]Mr. Thavam M, [2]Dr. V. Usha

[1]Research Scholar, Department of Tamil, The Madura College, Madurai - 625011, India ,

[2]Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College, Madurai - 625011

Abstract

Tamil devotional literature is a tradition that grew and flourished carrying various emotional states such as love, surrender, and longing. Among those who conveyed these emotional states to the general reader through explanatory commentaries, K. Va. Jagannathan (1906–1988) is a notable figure. This article examines how he identified and explained the literary expression of devotional emotional states, focusing on his explanatory works written on thevaram, Thiruvasagam, Thiruppugazh, Abirami Anthathi, Periya Puranam, and others. This article analyses the manner in which he emphasized a distinctive emotional quality in each work, and his explanatory strategies that clarified those differences. The conclusion of this study is that he did not present devotion as a single, uniform emotion, but rather placed before the reader a multifaceted emotional state that varies from text to text, transcending such uniformity.

Keywords: K. Va. Jagannathan; devotional literature; emotional state; love; surrender; longing; Thevaram; Thiruvasagam

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியம் என்பது அன்பு, சரணாகதி, ஏக்கம் முதலிய பல்வேறு உணர்வுநிலைகளைத் தாங்கி வளர்ந்த மரபாகும். இவ்வுணர்வுநிலைகளை பொது வாசகர் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் விளக்கவுரை மூலம் கொண்டுசேர்த்தவர்களுள் கி.வா. ஜகந்நாதன் (1906–1988) குறிப்பிடத்தக்கவராவார். தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், அபிராமி அந்தாதி, பெரிய புராணம் முதலியவற்றுக்கு அவர் எழுதிய விளக்க நூல்களை மையமாகக் கொண்டு, பக்தி உணர்வுநிலைகளின் இலக்கிய வெளிப்பாட்டை அவர் எவ்வாறு அடையாளங்கண்டு விளக்கினார் என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. ஒவ்வொரு நூலிலும் தனித்த உணர்வுப் பண்பை அவர் முன்னிறுத்திய முறையையும், அவ்வேறுபாடுகளைத் தெளிவுபடுத்திய அவரது விளக்க உத்திகளையும் இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பக்தியை ஒரே தன்மையுடைய

உணர்வாகக் காட்டாமல் அதைத்தாண்டி, நூல்தோறும் மாறுபடும் பன்முக உணர்வுநிலையாக அவர் வாசகர் முன் வைத்தார் என்பது இவ்வாய்வின் முடிவாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: கி.வா. ஜகந்நாதன்; பக்தி இலக்கியம்; உணர்வுநிலை; அன்பு; சரணாகதி; ஏக்கம்; தேவாரம்; திருவாசகம்

முன்னுரை

பக்தி இலக்கியம் ஒரு தனி உணர்வை மட்டும் சுமப்பதன்று; அன்பு, சரணாகதி, ஏக்கம், தவிப்பு, பணிவு, மகிழ்ச்சி என பல உணர்வுநிலைகள் நூல்தோறும், பாடல்தோறும் மாறுபட்டு வெளிப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகளைப் பாமர வாசகர்கள் உணர்ந்துகொள்வது எளிதன்று; ஏனெனில் பழந்தமிழ் உரை மரபுகள் பெரும்பாலும் சொற்பொருள் விளக்கத்திலும் இலக்கண நுட்பத்திலும் கவனம் செலுத்தியது, உணர்வுநிலையை ஒரு தனி ஆய்வுப் புலமாகக் கொண்டு விளக்குவது குறைவாகக் கருதப்பட்டது.

இந்நிலையில், கி.வா. ஜகந்நாதன் (கி.வா.ஜ.) தமது பக்தி இலக்கிய விளக்க நூல்களில் பாடலின் சொல்பொருளுடன் நின்றுவிடாமல், அப்பாடலில் ஊடுருவும் உணர்வுநிலையை — அது அன்போ, சரணாகதியோ, ஏக்கமோ — அடையாளங்கண்டு விளக்கும் முறையைக் கையாண்டார். தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், அபிராமி அந்தாதி, பெரிய புராணம் ஆகிய பல்வேறு நூல்களுக்கும் அவர் விளக்கம் எழுதியிருப்பதால், அவ்வேறுபட்ட நூல்களின் உணர்வுநிலை வேறுபாடுகளை அவர் எவ்வாறு வாசகர் முன் நிறுத்தினார் என்பதை ஒப்பிட்டு ஆராய இயலும்.

ஆய்வு நோக்கங்கள்

இக்கட்டுரை பின்வரும் மூன்று நோக்கங்களை முன்வைக்கிறது:

(1) பக்தி உணர்வுநிலைகளின் (அன்பு, சரணாகதி, ஏக்கம்) இலக்கிய வெளிப்பாட்டை கி.வா.ஜ. எவ்வாறு விளக்கினார் என ஆராய்தல்.

(1) தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், அபிராமி அந்தாதி ஆகிய நூல்தோறும் அவர் அடையாளங்கண்ட உணர்வுநிலை வேறுபாடுகளை ஒப்பிட்டுக் காட்டுதல்.

(2) இவ்வுணர்வுநிலைகளை பொது வாசகருக்குக் கொண்டுசேர்க்க அவர் கையாண்ட விளக்க உத்திகளின் தன்மையை மதிப்பிடுதல்.

ஆய்வு எல்லையும் முறையும்

இவ்வாய்வு விளக்க–பகுப்பாய்வு முறையில் அமைகிறது. கி.வா.ஜ.வின் பக்தி இலக்கிய விளக்க நூல்களே இதன் முதன்மைச் சான்றுகள். இக்கட்டுரை நாயன்மார் வரலாறு அல்லது பக்தி ரசம் தொடர்பான பொதுக் கோட்பாட்டை நேரடியாக ஆராயவில்லை; மாறாக, அவர் விளக்குரையில் உணர்வுநிலையை எவ்வாறு கையாண்டார் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட கோணத்திலேயே நிற்கிறது. பெரிய புராண விளக்கமும் இங்கு உணர்வுநிலைக் கோணத்தில் மட்டுமே பார்க்கப்படுகிறது.

பக்தி உணர்வுநிலைகள்: ஓர் அறிமுகம்

தமிழ்ப் பக்தி மரபில் பொதுவாக அடையாளம் காணப்படும் மூன்று முதன்மை உணர்வுநிலைகளை இக்கட்டுரை ஆய்வுக் கருவியாகக் கொள்கிறது.

அன்பு. இறைவனை நேசிக்கும், அவனுடன் நெருக்கமாக உரையாடும் உணர்வு. தேவாரப் பாடல்களில் சிவனை அடையாளங்கண்டு அவனிடம் பேசும் நேரடியான பக்திமொழி இத்தன்மையுடையது.

சரணாகதி. தன்னை முற்றிலும் இறைவனிடம் ஒப்படைத்தல்; ‘நான்’ என்பதை விட்டு ‘நீயே கதி’ எனும் முழுமையான பணிவு. திருப்புகழ் போன்ற முருகபக்திப் பாடல்களிலும், அபிராமி அந்தாதியிலும் இத்தகைய சரணடைதல் உணர்வு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

ஏக்கம். இறைவனைக் காணாத் தவிப்பு, பிரிவுத் துயர், அடையவேண்டும் என்ற ஏங்கல். திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் வெளிப்படுத்தும் அழுகை, தவிப்பு, தன்னிலை மறந்த நிலை இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இம்மூன்று உணர்வுநிலைகளும் தனித்தனியாக நிற்பவை அல்ல; ஒரே பாடலிலும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து வரக்கூடும். ஆயினும், ஒரு நூலின் பொதுத் தொனியை நிர்ணயிக்கும் அளவுக்கு அவற்றுள் ஒன்று மேலோங்கி நிற்பதைக் கி.வா.ஜ.வின் விளக்கவுரைகளில் காணமுடிகிறது.

தேவாரம்: நேரடி அன்பும் உரையாடலும்

தேவாரப் பாடல்களுக்கு கி.வா.ஜ. எழுதிய விளக்கங்களில், சிவனை நேரடியாக அழைத்துப் பேசும், அவனுடன் உரையாடும் தொனியே முதன்மையாகச் சுட்டப்படுகிறது. ‘தம்பிரான்’, ‘எம்பெருமான்’ என அணுக்கமாக அழைக்கும் சொல்லாட்சிகளின் வழியாக, தொலைவிலுள்ள தெய்வமாக அல்லாமல் அருகிலுள்ள உறவாக சிவனை நாயன்மார் உணர்ந்த விதத்தை அவர் விளக்குகிறார். இவ்வகை நேரடி அணுக்கம், அச்சம் கலந்த பணிவைவிட நேசம் கலந்த உரிமையை முன்னிறுத்துவதாக அவரது உரை சுட்டுகின்றது.

உணர்வுநிலைக் குறிப்பு: இங்குக் கி.வா.ஜ. வலியுறுத்துவது அன்பு உணர்வே; இறைவனை அச்சப்பட வேண்டிய தொலைதூரத் தெய்வமாக அல்லாமல், உரிமையுடன் அழைக்கத்தக்க நெருங்கிய உறவாகக் காட்டும் விளக்க முறை இதற்குச் சான்றாகும்.

திருவாசகம்: பிரிவேக்கமும் தவிப்பும்

திருவாசகத்துக்கு எழுதிய விளக்கங்களில், மாணிக்கவாசகரின் பாடல்களில் மேலெழும் அழுகை, தவிப்பு, தன்னை மறந்த நிலை ஆகியவற்றை கி.வா.ஜ. தனி முக்கியத்துவத்துடன் விளக்குகிறார். இறைவனைக் கண்டும் காணாத ஏக்கம், அடைந்தும் இன்னும் அடையவேண்டும் என்ற தவிப்பு நிலை — இவை தேவாரத்தின் நிதானமான உரையாடல் தொனியிலிருந்து வேறுபட்டவை என்பதை அவரது விளக்கம் மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறது. சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் கூறுவதோடு நில்லாமல், பாடலின் உணர்வுவெள்ளத்தை வாசகன் அனுபவிக்கும் வகையில் விளக்கும் நடையை இங்குக் காணலாம்.

உணர்வுநிலைக் குறிப்பு: இங்கு முதன்மையாவது ஏக்கம்; அணுக்கமான உரையாடலைவிட, அடையமுடியாமையின் வேதனையும் அடையவேண்டும் என்ற தணியாத ஆவலுமே இங்குக் கி.வா.ஜ. முன்னிறுத்தும் உணர்வுநிலையாகும்.

திருப்புகழும் அபிராமி அந்தாதியும்: முழுமையான சரணாகதி

திருப்புகழ் பாடல்களுக்கான விளக்கங்களில், முருகனிடம் தன்னை முழுமையாக ஒப்படைக்கும், பாதுகாப்புக் கோரும் தொனியை கி.வா.ஜ. முன்னிறுத்துகிறார். இங்கு பக்தன்

Anusandhanvallari
Vol 2026, No.1
May 2026
ISSN 2229-3388

இறைவனுடன் சமநிலையில் உரையாடுவதில்லை; தன் வலிமையின்மையை ஒப்புக்கொண்டு, முழுமுடிவையும் இறைவனிடமே விட்டுவிடும் பணிவு மேலோங்கி நிற்கின்றது.

அபிராமி அந்தாதி விளக்கத்திலும் இதே சரணாகதி உணர்வு வேறு சாயலில் வெளிப்படுகிறது; இங்கு அம்மையை ஒரு தாயாகக் கண்டு, தாய்–குழந்தை உறவின் பாதுகாப்புணர்வுடன் சரணடையும் தொனியைக் கி.வா.ஜ. விளக்குகிறார். இவ்வாறு சரணாகதி என்ற ஒரே உணர்வுநிலையே தந்தை–வழிபாடு, தாய்–வழிபாடு என இரு சாயல்களில் வெளிப்படுவதை அவரது விளக்கங்கள் தனித்தனியே காட்டுகின்றன.

உணர்வுநிலைக் குறிப்பு: இரண்டு நூல்களிலும் மேலோங்குவது சரணாகதியே; ஆயினும் அதன் சாயல் இறைவனின் வடிவம் மாறும்போது மாறுவதை — பாதுகாப்புக் கோரும் பணிவு / தாய்மையிடம் ஒதுங்கும் பாதுகாப்புணர்வு என — கி.வா.ஜ. நுட்பமாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்.

பெரிய புராணம்: வாழ்க்கை வரலாற்றுள் பொதிந்த உணர்வுநிலைகள்

பெரிய புராண விளக்கத்தில் கி.வா.ஜ. ஒரு தனி நாயனாரின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை விவரிக்கும்போதே, அந்நிகழ்விற்குரிய உணர்வுநிலையையும் இணைத்து விளக்குகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, சோதனைக் காலங்களில் அன்பும் சரணாகதியும் ஒருங்கே வெளிப்படும் தருணங்களை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இவ்வாறு பெரிய புராணம் மற்ற நூல்களைப் போல ஒரே உணர்வுநிலையில் நிற்காமல், கதைச் சூழலுக்கேற்ப அன்பு, ஏக்கம், சரணாகதி ஆகிய மூன்றும் மாறி மாறி வெளிப்படும் நூலாக அவரது விளக்கத்தில் அமைகிறது.

உணர்வுநிலைக் குறிப்பு: பெரிய புராணத்தில் ஒரு நிலையான உணர்வுத் தொனி இல்லை; வாழ்க்கை நிகழ்வுக்கேற்ப உணர்வுநிலை மாறுவதை வாசகர் உணரும் வகையில் விளக்குவதே கி.வா.ஜ.வின் தனித்த உத்தி.

உணர்வுநிலை வேறுபாடுகள்: ஒப்பீடு

மேற்கண்ட நான்கு நூல்களிலும் கி.வா.ஜ. அடையாளங்கண்ட முதன்மை உணர்வுநிலைகளைப் பின்வரும் அட்டவணை தொகுத்துக் காட்டுகிறது.

Anusandhanvallari
Vol 2026, No.1
May 2026
ISSN 2229-3388

நூல்	முதன்மை உணர்வுநிலை	வெளிப்பாட்டு அணுகுமுறை	விளக்கவுரையில் சுட்டப்படும் தொனி
தேவாரம்	அன்பு	நேரடி உரையாடல், அணுக்க அழைப்பு	நெருங்கிய உறவு, உரிமை
திருவாசகம்	ஏக்கம்	அழுகை, தவிப்பு, தன்னிலை மறத்தல்	பிரிவுத் துயர், தணியா ஆவல்
திருப்புகழ்	சரணாகதி	முழு ஒப்படைப்பு, பாதுகாப்புக் கோரல்	பணிவு, வலிமையின்மை ஒப்புகை
அபிராமி அந்தாதி	சரணாகதி (தாய்மை சாயல்)	தாய்–குழந்தை உறவு உருவகம்	பாதுகாப்பான ஒதுங்கல்
பெரிய புராணம்	அன்பு, ஏக்கம், சரணாகதி (கலந்து)	கதைச் சூழலுக்கேற்ப மாறும் உணர்வு	வாழ்க்கை நிகழ்வுடன் இணைந்த உணர்வு மாற்றம்

இவ்வட்டவணையிலிருந்து தெளிவாவது என்னவெனில், கி.வா.ஜ. பக்தியை ஒரே அச்சில் வார்க்கவில்லை. ஒவ்வொரு நூலின் இறை வடிவமும் (சிவன், முருகன், அம்மை), பாடும் பக்தரின் வாழ்க்கை நிலையும், அந்நூலுக்குரிய உணர்வுநிலையை நிர்ணயிப்பதாக அவரது விளக்கங்கள் மறைமுகமாகக் காட்டுகின்றன.

விளக்க உத்திகள்: பொது வாசகரை நோக்கி

உணர்வுநிலையை வெறும் சொல்லாலன்றி வாசகன் அனுபவிக்கும் வகையில் கொண்டுசேர்க்க கி.வா.ஜ. சில பொதுவான உத்திகளைக் கையாண்டதாக அவரது விளக்க நூல்கள் காட்டுகின்றன.

உவமை வழி நெருக்கம். அரிய இறையியல் கருத்துகளை அன்றாட மனித உறவுகளுடன் (தாய்–குழந்தை, தலைவன்–அடியான்) பொருத்திக் காட்டுவதன் மூலம் தொலைவான உணர்வையும் அணுக்கமாக்கும் உத்தியாகவும் சுட்டுகிறது.

பாடல் சூழல் விரிவாக்கம். பாடல் பிறந்த வாழ்க்கைச் சூழலை (நாயனார் வரலாறு, புராண நிகழ்வு) விவரித்து, அச்சூழலின் வழியாக உணர்வை வாசகன் அடையுமாறு வழிநடத்தல்.

எளிய உரைநடை. பழந்தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இணையான எளிய நடையில் விளக்கி, இலக்கணச் சிக்கலைத் தவிர்த்து உணர்வையே முன்னிறுத்துதல்.

இம்மூன்று உத்திகளும் சேர்ந்து, பக்தி இலக்கியத்தை ஒரு அறிவுசார் பாடமாக மட்டுமன்றி, வாசகன் தன்னளவில் உணரக்கூடிய அனுபவமாகவும் மாற்றுகின்றன.

மதிப்பீடு

இவ்வாய்வின் அடிப்படையில் கி.வா.ஜ.வின் அணுகுமுறையில் மூன்று இயல்புகளை அடையாளம் காணலாம். முதலாவது, பக்தியை ஒரே தன்மையுடையதாகக் காட்டாமல், நூல்தோறும் மாறுபடும் பன்முக உணர்வுநிலையாக அணுகியது. இரண்டாவது, இறையுருவத்துக்கும் (சிவன், முருகன், அம்மை) உணர்வுநிலைக்கும் இடையிலான தொடர்பை மறைமுகமாக வலியுறுத்தியது. மூன்றாவது, உணர்வுநிலையை அறிவுபூர்வமாக விளக்குவதோடு நில்லாமல், உவமை, சூழல் விரிவாக்கம், எளிய நடை ஆகியவற்றின் வழி வாசகன் அதை அனுபவமாக உணருமாறு வழிநடத்தியது.

இருப்பினும், இவ்வாய்வு அவரது தனிப்பட்ட உணர்வியல் அல்லது உளவியல் கோட்பாட்டை மையமாகக் கொள்ளவில்லை; மாறாக, அவரது விளக்கவுரையில் வெளிப்படும் இலக்கிய அணுகுமுறையையே பேசுகிறது. மேலும், இங்குக் காட்டப்பட்ட உணர்வுநிலை வகைப்பாடு (அன்பு–சரணாகதி–ஏக்கம்) இக்கட்டுரைக்காக முன்வைக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கருவியே; கி.வா.ஜ. இவற்றை இத்தகைய தனிப் பெயர்களால் வகைப்படுத்தவில்லை என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

முடிவுரை

கி.வா. ஜகந்நாதனின் பக்தி இலக்கிய விளக்க நூல்கள், பக்தியை ஒரு தட்டையான உணர்வாகக் காட்டாமல், நூல்தோறும் இறையுருவத்துக்கும் பக்தரின் வாழ்நிலைக்கும் ஏற்ப மாறுபடும் உயிரோட்டமுள்ள உணர்வுலகமாக வாசகர் முன் வைத்தன. தேவாரத்தின் அணுக்க அன்பிலிருந்து, திருவாசகத்தின் தணியா ஏக்கம் வழியாக, திருப்புகழ்–அபிராமி அந்தாதியின் முழுமையான சரணாகதி வரை, ஒவ்வொரு படிநிலையையும் உவமையாலும் எளிய நடையாலும் வாசகன் அனுபவிக்கும் வகையில் அவர் கொண்டுசேர்த்தார். இவ்வுணர்வுநிலை

Anusandhanvallari
Vol 2026, No.1
May 2026
ISSN 2229-3388

வேறுபாடுகளின் விரிவான மொழிநடை ஆய்வும், பிற பக்தி இலக்கிய உரையாசிரியர்களுடன் ஒப்பிடும் ஆய்வும் இத்துறையில் மேலும் தொடரத்தக்க ஆய்வுக்களங்கள்.

சான்றாதாரங்கள்

1. கி.வா. ஜகந்நாதன், பெரிய புராண விளக்கம் (தொகுதிகள்), அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, சென்னை, 1987-1991.
2. கி.வா. ஜகந்நாதன், அபிராமி அந்தாதி விளக்கம், அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1964.
3. கி.வா. ஜகந்நாதன். திருமுருகாற்றுப்படைப் பொழிப்புரை, அல்லயன்ஸ் பிரஸ், 1949.
4. கி.வா. ஜகந்நாதன், திருக்குறள் விளக்கு, அமுதநிலையம் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1961.
5. மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், புலியூர்க் கேசிகன் தெளிவுரை, அப்பர் புத்தக நிலையம், சென்னை, 1963
6. கி.வா. ஜகந்நாதன், நாயன்மார் கதை, அமுதநிலையம் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை, 1958.
7. அருணகிரிநாதர், திருப்புகழ், தெய்வமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1947.
8. நிர்மலா மோகன். நா, கி.வா. ஜகந்நாதன், (இந்திய இலக்கிய சிற்பிகள்), சாகித்திய அகாதெமி, புதுதில்லி, 2018.
9. அனந்தன், நாம் அறிந்த கி.வா.ஜ., அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, சென்னை, 1990.